



The Project “Support to the Implementation of Anti-discrimination
Legislation and Mediation in Serbia”

Ruzveltova 61
11 000 Belgrade
Serbia

Tel: + 381 11 3293474

Fax: + 381 11 2766175

Prevod Zakona o zabrani diskriminacije na rumunski jezik urađen je za potrebe Projekta “Podrška sprovođenju antidiskriminacionog zakonodavstva i medijacije u Srbiji”, koji se realizuje u saradnji Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije i Programa Ujedinjenih nacija za razvoj, a uz finansijsku podršku Evropske unije.

Translation of the Law on the Prohibition of Discrimination to Romanian language was conducted for the purposes of the Project “Support to the Implementation of Anti-discrimination Legislation and Mediation in Serbia”, which is implemented by the Ministry of Labour and Social Policy of the Republic of Serbia and the United Nations Development Programme, and is funded by the European Union.



This project is implemented by the Ministry of Labour and Social Policy of the Republic of Serbia and the United Nations Development Programme (UNDP).



This project is funded by the European Union.

LEGEA

PRIVIND INTERZICEREA DISCRIMINĂRII

I. DISPOZIȚII GENERALE

Obiectul Legii

Articolul 1

Prezenta lege reglementează interzicerea generală a discriminării, formele și cazurile de discriminare, precum și măsurile de protecție împotriva discriminării.

Prezenta lege instituie Delegatul pentru protecția egalității în drepturi (în continuarea textului Delegat), ca organ de stat independent, liber în exercitarea activităților stabilite prin prezenta lege.

Definiții

Articolul 2

În prezenta lege:

1) expresia „discriminare” și „procedură discriminatorie” definește orice diferențiere nejustificată sau diferența de tratament, respectiv defavorizarea (excluderea, limitarea sau favorizarea), în raport cu alte persoane sau grupuri de persoane, cu membri de familie ai acestora, sau cu persoane apropiate, direct sau indirect, pe criterii de rasă, naționalitate, predecesori, cetățenie, apartenență națională sau origine etnică, limbă, religie sau convingeri politice, sex, identitate nativă, orientare sexuală, situație materială, naștere, caracteristici genetice, sănătate, dizabilități, situație familială sau stare civilă, cazier judiciar, vârstă, aspect fizic, apartenența politică, sindicală sau la alte organizații, respectiv presupuse particularități personale (în continuarea textului: particularități personale)

2) expresia „persoană” și „fiecare persoană” definește persoanele cu drept de ședere pe teritoriul Republicii Serbia sau pe teritoriul din jurisdicția acesteia, indiferent dacă deține cetățenia Republicii Serbia, a altui stat sau dacă este apatrid, precum și persoanele juridice care sunt înregistrate, respectiv își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Serbia;

3) expresia „cetățean” definește persoana care deține cetățenia Republicii Serbia;

4) expresia „organ al autorității publice” definește organul de stat, al provinciei autonome, al unităților de administrație locală, al unei companii publice, instituții, agenții publice sau alte organizații abilitate cu desfășurarea competențelor publice, precum și persoanele juridice înființate sau finanțate integral, respectiv în procent majoritar, de Republica, provincia autonomă, sau administrația locală.

Toți termenii utilizați în prezenta lege la genul masculin includ termeni similari de genul feminin.

Protejarea persoanelor și a drepturilor

Articolul 3

Fiecare persoană are dreptul la protecția eficientă împotriva oricărei forme de discriminare de către organele juridice competente și alte organe ale autorității publice din Republica Serbia.

Străinii din Republica Serbia, în conformitate cu acordurile internaționale, beneficiază de toate drepturile garantate prin Constituție și lege, cu excepția drepturilor garantate prin Constituție și lege doar pentru cetățenii Republicii Serbia.

Este interzisă exercitarea drepturilor stabilite prin prezenta lege contrar scopului pentru care sunt recunoscute sau cu intenția de a priva, încălca sau limita drepturile și libertățile altor persoane.

II. INTERDICȚII GENERALE ȘI FORME DE DISCRIMINARE

Principiul egalității în drepturi

Articolul 4

Toate persoanele sunt egale în drepturi și beneficiază de tratament identic și de asistență juridică identică, indiferent de particularitățile personale.

Fiecare persoană are obligația să respecte principiul egalității, respectiv interdicția discriminării.

Forme de discriminare

Articolul 5

Formele de discriminare pot fi directe și indirecte, ca și încălcarea principiului drepturilor egale și a obligațiilor, invocarea responsabilității, asociere pentru exercitarea discriminării, intoleranță și intimidare și acțiuni ofensatoare.

Discriminarea directă

Articolul 6

Discriminarea directă este prezentă în cazul în care o persoană sau un grup de persoane, pe criterii de particularități personale în situații identice sau similare, prin orice act, activitate sau acțiune defavorizantă, pun sau sunt puși în situații defavorizate, sau ar putea fi puși în situații defavorizante.

Discriminarea indirectă

Articolul 7

Discriminarea indirectă este prezentă în cazul în care o persoană sau un grup de persoane, pe criterii de particularități personale sau ale grupului sunt puse în situații defavorizante prin orice act, activitate sau acțiune defavorizantă care este aparent bazată pe principiul egalității și interdicției discriminării, cu excepția cazului în care sunt justificate în scop legitim iar mijloacele pentru obținerea acestui scop sunt adecvate și necesare.

Încălcarea principiului drepturilor și obligațiilor egale

Articolul 8

Încălcarea principiului drepturilor și obligațiilor egale este prezentă în cazul în care unei persoane sau unui grup de persoane, pe criterii de particularități personale sau ale grupului, sunt private neîndreptățit de drepturi și libertăți sau li se impun obligații de care în situații similare sau identice nu sunt private sau nu se impun altor persoane sau grupuri de persoane, precum și în cazul în care nu există o corelație între măsurile preluate și obiectivul urmărit prin aceste măsuri.

Interdicția invocării responsabilității

Articolul 9

Discriminarea este prezentă în cazul în care o persoană sau un grup de persoane sunt tratate defavorabil în raport cu tratamentul altor persoane, exclusiv sau în general datorită faptului că au solicitat sau intenționează să solicite protecția împotriva discriminării sau datorită faptului că au oferit sau intenționează să ofere probe privind discriminarea.

Asocierea cu scopul discriminării

Articolul 10

Este interzisă asocierea cu scopul exercitării discriminării, respectiv activitatea unei organizații sau grupe care urmărește încălcarea prevederilor constituționale, a normelor Dreptului Internațional și a legislației care garantează libertățile și drepturile, sau care incită la intoleranță pe criterii de naționalitate, rasă, religie și de alt tip, la discordie sau intoleranță.

Intoleranță

Articolul 11

Este interzisă exprimarea ideilor, informațiilor și opiniilor care stimulează discriminarea, ura și violența împotriva persoanelor sau a unui grup de persoane datorită particularităților lor personale, în mass media sau alte publicații, la reuniuni și în alte locuri publice, prin imprimarea sau afișarea mesajelor sau a simbolurilor și în alte forme.

Acțiuni de intimidare și degradare

Articolul 12

Sunt interzise acțiunile de intimidare și degradare care au drept scop sau lezează demnitatea unei persoane sau a unui grup de persoane pe criterii de particularități personale și cu precădere dacă se

crează astfel teama sau un anturaj ostil, ofensator și susceptibil.

Forme grave de discriminare

Articolul 13

Formele grave de discriminare sunt :

1. Provocarea și stimularea inegalității, urii și intoleranței pe criterii naționale, de rasă sau apartenență religioasă, de limbă, orientare politică, sex, identitate nativă, orientare sexuală și dizabilități ;
2. Propagarea sau exercitarea discriminării de către organele autorității publice și în procedurile din fața organelor autorităților publice;
3. Propagarea discriminării prin intermediul mass-media;
4. Sclavia, traficul de persoane, apartheid-ul, genocidul, epurarea etnică și propagarea lor;
5. Discriminarea persoanelor în baza uneia sau mai multor particularități personale (discriminare multiplă sau încrucișată);
6. Discriminarea exercitată în mod repetat (discriminare repetată) sau cea exercitată într-un interval mai lung de timp (discriminare prelungită) față de aceeași persoană sau de același grup de persoane;
7. Discriminarea care provoacă consecințe grave față de persoana discriminată, față de altă persoană sau proprietate, cu precădere dacă este vorba despre un act penal care poate fi sancționat și care urmărește în principiu sau exclusiv incitarea la intoleranță față de persoana avizată pe criterii de particularități personale.

Măsuri speciale

Articolul 14

Nu se consideră discriminare măsurile speciale introduse cu scopul realizării deplinei egalități în drepturi, protejarea și progresul persoanelor, respectiv al grupei de persoane care se află pe o poziție inegală.

III. CAZURI SPECIALE DE DISCRIMINARE

Discriminarea în procedurile organelor autorităților publice

Articolul 15

Fiecare persoană are dreptul la tratament identic și protecție egală a drepturilor în fața autorităților juridice și a organelor autorităților publice.

Tratamentul discriminatoriu de către persoanele oficiale, respectiv persoanele autorizate ale organelor autorității publice este considerat încălcare gravă a sarcinilor de serviciu, conform prevederilor legislative.

Discriminarea în domeniul muncii

Articolul 16

Este interzisă discriminarea la locul de muncă, respectiv nerespectarea drepturilor egale de angajare sau beneficierea în condiții egale a tuturor drepturilor în domeniul muncii, precum dreptul la muncă, la selectarea liberă a locului de muncă, la promovare la locul de muncă, la perfecționare și reabilitare profesională, la venituri egale pentru prestări egale, la condiții corecte și satisfăcătoare de muncă, la concediu, la educație și înscriere în sindicat, precum și la protecția împotriva șomajului.

La protecția împotriva discriminării menționate la paragraful 1 al prezentului articol au dreptul persoanele angajate, persoanele angajate pe perioadă limitată sau sezonier, pe bază de contract prestări servicii sau alte tipuri de contracte, personalul suplimentar, persoane care exercită funcții publice, stagiul militar, persoane care sunt în căutarea unui loc de muncă, studenții sau elevii în practică, persoanele care urmează cursuri de perfecționare sau specializare fără a fi încadrate în muncă, voluntarii sau alte persoane care participă sub orice altă formă la muncă.

Nu este considerată discriminare tratarea diferențială, excluderea sau tratamentul preferențial datorită specificului unei activități în cadrul căreia particularitățile personale ale persoanei reprezintă condiția reală și decisivă pentru desfășurarea acestei activități, în cazul în care scopul urmărit este

justificat, precum și aplicarea de măsuri de protecție față de anumite categorii sociale menționate la paragraful 2 al prezentului articol (femei, femei însărcinate, lăuze, părinți, minori, persoane cu dizabilități etc.)

Discriminarea în oferirea de servicii publice și în utilizarea spațiilor și obiectelor

Articolul 17

Discriminarea în oferirea de servicii publice este prezentă în cazul în care persoane fizice sau juridice, în cadrul activităților desfășurate, respectiv a profesiei, pe criterii de particularități personale ale unei persoane sau ale unui grup de persoane, refuză prestarea serviciilor, pentru prestarea serviciilor solicită îndeplinirea unor condiții care nu sunt solicitate altor persoane sau grup de persoane, respectiv în cazul în care avantajează nejustificat altă persoană sau grup de persoane în prestarea serviciilor.

Fiecare persoană are dreptul la acces egal la obiecte publice (obiectele unde se află sediile organelor autorităților publice, instituțiile de învățământ, sănătate, asigurări, protecție socială, cultură, sport, turism, obiectele utilizate pentru protecția mediului, pentru protecția împotriva catastrofelor elementare etc.) precum și la spațiile publice (parcuri, piețe, străzi, treceri de pietoni și alte drumuri publice etc.), conform legislației în vigoare.

Interdicția discriminării religioase

Articolul 18

Este prezentă discriminarea în cazul în care se acționează contrar principiului de exprimare liberă a religiei sau convingerilor, respectiv în cazul în care o persoană sau un grup de persoane sunt private de dreptul de obținere, menținere, exprimare și schimbare a religiei sau convingerilor, precum și de dreptul de a exprima sau acționa în particular sau în public în spiritul convingerilor sale.

Nu este considerată discriminare activitatea preoților, respectiv a funcționarilor bisericești care este în conformitate cu doctrina religioasă, convingerile sau obiectivele bisericii și ale comunităților religioase înregistrate în registrul comunităților religioase, conform legii speciale care reglementează libertatea confesională și statutul bisericilor și comunităților religioase.

Discriminarea în domeniul educației și perfecționării profesionale

Articolul 19

Fiecare persoană are dreptul la educație preșcolară, generală, medie, la studii superioare și la perfecționare profesională în condiții egale, conform legislației în vigoare.

Este interzisă privarea unei persoane sau unui grup de persoane, pe criterii de particularități personale de posibilitatea participării la cursuri sau la alte activități educative, selectarea elevilor după criteriul particularităților personale, abuzul sau alte forme de diferențiere și o atitudine inechitabilă față de ei.

Este interzisă discriminarea instituțiilor educative și de învățământ care își desfășoară activitatea în conformitate cu legislația în vigoare și alte reglementări legislative, precum și a persoanelor care utilizează sau au utilizat serviciile acestor instituții în conformitate cu legislația în vigoare.

Discriminarea pe criterii de sex

Articolul 20

Discriminarea este prezentă în cazul în care se acționează contrar principiului egalității în drepturi a sexelor, respectiv principiului respectării drepturilor egale și libertății dintre femei și bărbați în aspectul politic, economic, cultural și alte aspecte ale vieții publice, profesionale, particulare și familiale.

Este interzisă privarea de drepturi sau recunoașterea publică sau disimulată a facilităților pe criterii de sex sau din motive de schimbare a sexului. Este interzisă violența fizică sau de altă natură, exploatarea, exprimarea intoleranței, desconsiderarea, șantajul sau intimidarea în funcție de sex, precum și incitarea publică, susținerea și acționarea în funcție de prejudecăți, cutume și alte forme sociale de comportament bazate pe ideea de subordonare sau superioritate a sexelor, respectiv a stereotipelor legate de sex.

Discriminarea pe criterii de orientare sexuală

Articolul 21

Orientarea sexuală este o opțiune personală și nimeni nu poate fi obligat să se exprime public despre propria orientare sexuală.

Fiecare persoană are dreptul să se exprime în ceea ce privește propria orientare sexuală, iar discriminarea pe aceste criterii este interzisă.

Discriminarea copiilor

Articolul 22

Fiecare copil, respectiv minor are drepturi egale și dreptul la protecție în familie, societate și stat, indiferent de particularitățile sale personale sau ale familiei, ale tutorelui sau membrilor de familie.

Este interzisă discriminarea copiilor, respectiv a persoanelor minore pe criterii de sănătate, de naștere din relații conjugale sau extraconjugale, respectiv invocarea avantajării copiilor de un anumit sex în detrimentul celor de sex opus, precum și diferențierea pe criterii de sănătate, situație materială, profesie sau alte caracteristici legate de poziția socială, activități, exprimarea opiniei sau a convingerilor părinților copilului, respectiv ale agenților maternali (tutorelui) sau a membrilor de familie.

Discriminarea în funcție de vârstă

Articolul 23

Este interzisă discriminarea pe criterii de vârstă.

Persoanele în vârstă au dreptul la condiții de viață demne fără discriminare și în special au dreptul la tratament și asistență egală și la protecția împotriva marginalizării și intimidării în utilizarea serviciilor medicale sau a altor servicii publice.

Discriminarea minorităților naționale

Articolul 24

Este interzisă discriminarea minorităților naționale și a membrilor acestora pe criterii de apartenență națională, origine etnică, religie și limbă.

Modalitatea de realizare și protecție a drepturilor membrilor minorităților naționale este reglementată printr-o lege specială.

Discriminarea pe criterii de apartenență politică sau la sindicate

Articolul 25

Este interzisă discriminarea pe criterii de convingeri politice ale unei persoane sau grup de persoane, respectiv datorită apartenenței sau neapartenței la un partid politic, respectiv organizație sindicală.

Nu sunt considerate discriminare, menționată la paragraful 1 al prezentului articol, limitarea care se referă la cei care exercită anumite funcții de stat, precum și limitările necesare pentru combaterea incitării la acțiuni fasciste, naziste sau rasiste, reglementată prin lege.

Discriminarea persoanelor cu dizabilități

Articolul 26

Discriminarea este prezentă în cazul în care se acționează contrar principiului de respectare a drepturilor egale și libertăților persoanelor cu dizabilități în aspectele politice, economice, culturale și alte aspecte ale vieții publice, profesionale, particulare și familiale.

Modalitatea de realizare a protejării drepturilor persoanelor cu dizabilități se reglementează printr-o lege specială.

În sensul protecției juridice împotriva discriminării a persoanelor cu dizabilități se aplică art. 41, 42, 43, 44, 45 și 46 al acestei legi.

Discriminarea pe criterii de sănătate

Articolul 27

Este interzisă discriminarea unei persoane sau a unui grup de persoane pe criterii de sănătate personală sau a membrilor familiei acestora.

Discriminarea menționată la paragraful 1 al prezentului articol este prezentă cu precădere în cazul în care unei persoane sau unui grup de persoane, pe criterii de particularități personale, le este refuzată nejustificat asistența medicală, li se impun condiții speciale pentru asigurarea asistenței medicale, li se

refuză stabilirea unui diagnostic și sunt privați de informațiile privind situația sănătății, prin măsurile preluate sau care se intenționează să fie aplicate de tratament sau reabilitare, precum și intimidarea, insultarea și desconsiderarea pe perioada internării în instituția medicală .

IV. DELEGATUL PENTRU PROTECȚIA EGALITĂȚII ÎN DREPTURI

Procedura de alegere a delegatului

Articolul 28

Delegatul este ales de Parlamentul Național cu majoritatea voturilor tuturor deputaților, la propunerea consiliului competent în probleme de Constituție (în continuarea textului: Consiliul)

Propunerea privind alegerea Delegatului este confirmată cu majoritatea voturilor numărului total al membrilor Consiliului.

Fiecare grupă de deputați din Parlamentul Național are dreptul să propună Consiliului un candidat pentru funcția de Delegat.

În funcția de Delegat poate fi aleasă persoana care deține cetățenia Republicii Serbia și îndeplinește următoarele condiții:

1. este jurist de profesie;
2. are cel puțin 10 ani de experiență în domeniul juridic în domeniul protecției drepturilor omului ;
3. deține calități morale și profesionale.

Delegatul nu poate exercita și alte funcții publice sau politice și nici activități profesionale , în conformitate cu prevederile legii.

Mandatul

Articolul 29

Delegatul este ales pe o perioadă de cinci ani.

Aceeași persoană poate fi aleasă în funcția de Delegat cel mult de două ori.

Încetarea mandatului

Articolul 30

Funcția Delegatului încetează prin: expirarea mandatului; depunerea unei demisii în formă scrisă la Parlamentul Național; prin îndeplinirea condițiilor de pensionare, în conformitate cu prevederile legale; prin destituire sau deces.

Decizia privind destituirea din funcție este adoptată de Parlamentul Național.

Delegatul este destituit din funcție:

1. datorită unei activități neprofesionale sau din lipsă de conștiinciozitate ;
2. dacă prin decizie definitivă este condamnat pentru un act penal la pedeapsa cu închisoarea fiind considerat nedemn sau imoral pentru exercitarea acestei funcții;
3. prin pierderea cetățeniei ;
4. în cazul în care îndeplinește altă funcție publică sau activitate profesională sau o altă funcție sau activitate care ar putea avea consecințe asupra independenței și autonomiei sau dacă acționează contrar legii care reglementează evitarea conflictelor de interese în exercitarea funcțiilor publice.

Procedura de destituire a Delegatului se inițiază la inițiativa unei treimi din deputați.

Consiliul stabilește dacă există motive pentru destituire și informează în acest sens Parlamentul Național.

Consiliul informează Parlamentul Național inclusiv despre cererea Delegatului privind încetarea atribuțiilor precum și despre îndeplinirea condițiilor privind încetarea atribuțiilor datorită îndeplinirii condițiilor de pensionare, conform legii.

Parlamentul Național adoptă decizia privind destituirea din funcție a Delegatului prin majoritatea voturilor tuturor deputaților.

Parlamentul Național, în termen de trei luni de la încetarea mandatului Delegatului, alege un nou Delegat.

Poziția Delegatului

Articolul 31

Delegatul are dreptul la un salariu egal cu salariul judecătorului Înaltei Curți de Casație precum și dreptul la compensarea cheltuielilor survenite în exercitarea funcției.

Delegatul beneficiază de aceeași imunitate ca și deputații Parlamentului Național.

Departamentul de specialitate al Delegatului

Articolul 32

Delegatul beneficiază de un departament de specialitate care îl sprijină în exercitarea activității.

Delegatul adoptă actele aprobate de Parlamentul Național prin care se reglementează organizarea și activitatea departamentului de specialitate.

Delegatul are trei adjuncți.

Adjunctul delegatului administrează activitatea departamentelor, în conformitate cu actul privind organizarea și sistematizarea activității.

Adjuncții Delegatului sunt repartizați de către Delegat.

Delegatul ia decizii individuale, în conformitate cu legea, privind angajarea personalului la departamentul de specialitate, în funcție de necesitatea pe plan profesional și exercitarea eficientă a atribuțiilor sale.

În procedura de angajare în departamentul de specialitate al Delegatului se aplică corespunzător reglementările privind angajarea în cadrul organelor de stat.

Fondurile necesare pentru activitatea Delegatului, a adjuncților acestuia și a departamentului de specialitate sunt asigurate din bugetul Republicii Serbia, la propunerea Delegatului.

Sediul Delegatului se află în Belgrad.

Competențele Delegatului

Articolul 33

Delegatul:

1. primește și analizează sesizările privind încălcarea prevederilor prezentei legi, își dă avizul și face recomandări în cazuri concrete și pronunță măsuri în conformitate cu articolul 40 al prezentei legi;

2. oferă informații petentului privind drepturile sale și posibilitatea inițierii unei proceduri de protecție juridică sau de altă natură, respectiv recomandă procedura de conciliere;

3. înaintează reclamațiile menționate la articolul 43 al prezentei legi în cazul nerespectării drepturilor din prezenta lege, în numele său și cu acordul și în numele persoanei discriminate, în cazul în care procedura juridică în același temei nu a fost inițiată sau finalizată definitiv ;

4. depune plângeri penale datorită încălcării drepturilor din prezenta lege;

5. depune la Parlamentul Național un raport anual și un raport special privind situația din domeniul protejării egalității în drepturi;

6. atenționează opinia publică despre cele mai grave, frecvente și tipice cazuri de discriminare;

7. urmărește aplicarea legii și a altor reglementări, inițiază adoptarea sau modificarea reglementărilor cu scopul implementării și avansării protecției împotriva discriminării și își dă avizul privind prevederile proiectelor de lege și a altor reglementări legate de interzicerea discriminării;

8. stabilește și întreține relații de colaborare cu organele abilitate pentru realizarea egalității în drepturi și protejarea drepturilor omului pe teritoriul provinciei autonome și al autorităților administrației locale ;

9. recomandă organelor autorității publice și altor persoane măsurile pentru realizarea egalității în drepturi.

Regulament de activitate

Articolul 34

Delegatul adoptă Regulamentul de activitate care reglementează mai detaliat procedura și modul său de muncă.

V. PROCEDURA ÎN FAȚA DELEGATULUI

Depunerea sesizării

Articolul 35

Persoana care consideră că a fost supusă discriminării depune la Delegat sesizarea scrisă sau, în cazuri excepționale pe cale orală intrând în procesul-verbal fără a avea obligația de a suporta plata taxelor sau a altor compensații.

La sesizare se anexează și probele privind supunerea la un act de discriminare.

În numele și cu acordul persoanei ale cărei drepturi au fost încălcate, sesizarea poate fi depusă și de organizația abilitată pentru protecția drepturilor omului sau de altă persoană.

Delegatul transmite sesizarea persoanei reclamate, în termen de 15 zile de la data primirii acesteia.

Articolul 36

Delegatul procedează conform sesizării în cazul în care nu a fost inițiată sau definitiv finalizată în același temei la autoritățile juridice.

Delegatul nu procedează în temeiul sesizării în cazul în care este evident că nu au fost încălcate drepturile indicate de petent dacă a acționat deja în același temei și nu au fost oferite noi probe, precum și în cazul în care se dovedește că datorită intervalului de timp scurs de la comiterea încălcării nu poate fi atins scopul procedurii.

Stabilirea stării de fapt

Articolul 37

După primirea sesizării Delegatul stabilește starea de fapt prin analiza probelor depuse și luarea de declarații de la petent, persoana reclamată precum și de la alte persoane.

Persoana reclamată se poate pronunța pe marginea mențiunilor din sesizare în termen de 15 zile de la data primirii acesteia.

Concilierea

Articolul 38

Delegatul propune aplicarea procedurii de conciliere, în conformitate cu legislația în vigoare, care reglementează procedura de mediere, anterior preluării altor activități procedurale.

Avizul și recomandările

Articolul 39

Delegatul își dă avizul referitor la încălcarea prevederilor prezentei legi în termen de 90 de zile de la data depunerii sesizării și informează în acest sens petentul și persoana reclamată.

La avizul potrivit căruia au fost încălcate prevederile prezentei legi, Delegatul recomandă persoanei reclamate modalitatea de înlăturare a încălcării drepturilor.

Persoana căreia îi este adresată recomandarea are obligația să acționeze conform recomandării și să înlătore încălcarea drepturilor în termen de 30 de zile de la primirea recomandării, precum și să înștiințeze în acest sens Delegatul.

Măsuri

Articolul 40

În cazul în care persoana căreia îi este adresată recomandarea nu procedează conform recomandării, respectiv nu încetează încălcarea drepturilor, Delegatul ia măsuri disciplinare.

În cazul în care persoana menționată la paragraful 1 al prezentului articol nu înlătură încălcarea

drepturilor în termen de 30 de zile de la data avertismentului, Delegatul are dreptul de a informa în acest sens opinia publică.

Măsurile disciplinare menționate la paragraful 1 al prezentului articol sunt pronunțate prin decizie care nu poate fi contestată.

În procedura în fața Delegatului se aplică prevederile legii care reglementează procedura administrativă generală.

VI. ASISTENȚA JURIDICĂ

Competența și procedura juridică

Articolul 41

Orice persoană discriminată are dreptul să depună reclamație la autoritățile juridice.

În procedură se aplică prevederile legii privind procedura penală.

Procedură este urgentă.

Revizia este permisă fără excepții.

Competența locală

Articolul 42

În procedura privind protecția împotriva discriminării are competență locală, pe lângă organul juridic al autorităților locale și tribunalul pe teritoriul căruia își are sediul, respectiv domiciliul, petentul

Reclamații

Articolul 43

Prin reclamația menționată la articolul 41 paragraf 1 al prezentei legi se poate solicita:

1. interdicția acțiunilor care pot provoca discriminarea, interdicția exercitării în continuare a acțiunii de discriminare, respectiv interdicția repetării acțiunii de discriminare;
2. stabilirea faptului că reclamatul a procedat discriminatoriu față de petent sau față de altă persoană;
3. desfășurarea de acțiuni pentru eliminarea consecințelor acțiunilor discriminatorii;
4. compensarea pagubelor materiale și nemateriale;
5. publicarea verdictului adoptat referitor la una din reclamațiile de la punctul 1-4 din acest articol.

Măsuri provizorii

Articolul 44

Potentul are dreptul să solicite în cursul procedurii, precum și ulterior finalizării acesteia, până la execuție, ca autoritatea juridică să împiedice prin măsuri provizorii actul de discriminare în vederea eliminării pericolului de violență sau a unor pagube mai mari care nu pot fi compensate.

În propunerea pentru aplicarea de măsuri provizorii trebuie justificat elocvent faptul că se impune preluarea acestei măsuri în vederea evitării pericolului de violență datorită actului discriminator, pentru a se preveni aplicarea forței sau survenirea unor pagube care nu pot fi compensate.

Autoritatea juridică are obligația de a adopta fără amânare propunerea preluării de măsuri provizorii, cel mult în termen de trei zile de la data primirii propunerii.

Reglementări privind probarea acuzațiilor

Articolul 45

În cazul în care autoritatea juridică stabilește că a fost efectuat un act de discriminare directă sau dacă acest fapt nu este tăgăduit de părți, reclamatul nu poate fi exonerat de responsabilitatea de a-și proba nevinovăția.

În cazul în care petentul face proba faptului că reclamatul a săvârșit un act de discriminare, obligația aducerii de probe potrivit cărora în urma acestui act nu a fost încălcat principiul de egalitate, respectiv principiul privind egalității în drepturi și obligații revine în sarcina reclamatului.

Reclamațiile unor terțe persoane

Articolul 46

Reclamațiile menționate la articolul 43 punctul 1,2,3 și 5 pot fi depuse de Delegat și de organizația abilitată pentru protecția drepturilor omului, respectiv drepturile unei anumite grupe de persoane.

În cazul în care actul discriminatoriu se referă exclusiv la o anumită persoană, petenții menționați la paragraful 1 al prezentului articol pot depune o plângere doar cu acordul scris al persoanei în cauză.

Persoana care s-a expus intenționat unui act de discriminare în intenția de a verifica aplicarea reglementărilor privind interzicerea discriminării în cazuri concrete poate depune o plângere de tipul celor menționate la articolul 43, punctul 1,2,3 și 5 al prezentei legi.

Persoana menționată la paragraful 3 al prezentului articol are obligația să înștiințeze Delegatul despre acțiune pe care intenționează să o întreprindă, cu excepția cazului în care circumstanțele nu permit acest lucru, precum și să înștiințeze în scris Delegatul în acest sens.

În cazul în care persoana menționată la paragraful 3 al prezentei legi nu a înaintat o plângere autoritatea juridică îl poate interoga în calitate de martor.

Față de persoana menționată la paragraful 3 al prezentului articol nu poate fi înaintată contestație de responsabilitate separată care rezultă din actul de discriminare.

VII. CONTROLUL

Controlul aplicării legii

Articolul 47

Aplicarea prezentei legi este controlată de Ministerul pentru Drepturile Omului și ale Minorităților.

Raportul anual al Delegatului

Articolul 48

Delegatul depune la Parlamentul Național raportul anual privind situația în domeniul protecției egalității în drepturi care conține estimarea activității desfășurate de organul autorității publice, de prestatorii de servicii și de alte persoane, omisiunile identificate și recomandările pentru eliminarea acestora.

Raportul poate conține și mențiuni privind aplicarea legii și a altor reglementări, respectiv privind necesitatea adoptării sau modificării reglementărilor cu scopul implementării și avansării protecției împotriva discriminării.

Raportul conține rezumatul care se publică în "Monitorul Oficial al Republicii Serbia"

Raportul special

Articolul 49

Din motive excepționale, Delegatul are dreptul ca din proprie inițiativă sau la solicitarea Parlamentului Național să depună și un raport special la Parlamentul Național.

Raportul special conține cuprinsul care se publică în "Monitorul Oficial al Republicii Serbia"

VIII. SANCTIUNI

Articolul 50

Se sancționează cu amendă de la 10.000 la 50.000 de dinari contravenția săvârșită de persoana oficială, respectiv persoana autorizată a organului autorității publice în cazul în care acționează discriminator (art. 15, paragraful 2)

Articolul 51

Se sancționează cu amendă de la 10.000 la 100.000 contravenția săvârșită de persoana juridică, respectiv angajator, în cazul în care din criteriile de particularități personale față de: persoana care desfășoară activități pe perioadă limitată sau sezonier, personalul suplimentar, studenții sau elevii în practică, persoanele care urmează cursuri de perfecționare sau specializare fără a fi încadrate în muncă, respectiv voluntari, nu respectă posibilitățile egale de angajare sau beneficierea în condiții egale de toate drepturilor din domeniul muncii (art. 16 paragraful 1)

Se sancționează cu amendă de la 5.000 до 50.000 pentru contravenția menționată la paragraful 1 al acestui articol persoana autorizată a persoanei juridice, respectiv a organului autorității publice și persoanele fizice.

Articolul 52

Se sancționează cu amendă de la 10.000 la 100.000 de dinari pentru contravenție persoana juridică, respectiv angajatorul, în cazul în care în cadrul activității desfășurate, pe criterii de particularități personale ale unei persoane sau ale unui grup de persoane, refuză prestarea de servicii, solicită pentru prestarea de servicii condiții pe care nu le solicită de la alte persoane sau grup de persoane, respectiv dacă în prestarea de servicii dă prioritate nejustificat altei persoane sau grup de persoane (art 17 paragraful 1)

Se sancționează cu amendă de la 10.000 до 100.000 dinari pentru contravenție persoana juridică, respectiv angajatorul, patronul, respectiv administratorul obiectului public sau de la spațiile publice în cazul în care pe criterii de particularități personale nu permite unei persoane sau unui grup de persoane accesul la aceste obiecte, respectiv spații (art 17 paragraful 2)

Se sancționează cu amendă de la 5.000 la 50.000 de dinari pentru contravenția menționată la paragraful 2 al prezentului articol persoana autorizată a persoanei juridice sau a organului autorității publice precum și persoanele fizice.

Articolul 53

Se sancționează cu amendă de la 5.000 la 50.000 de dinari pentru contravenție persoana autorizată a organului autorității publice în cazul în care procedează contrar prii principiului de exprimare liberă a religiei sau convingerilor, respectiv în cazul în care o persoană sau un grup de persoane sunt private de dreptul de obținere, menținere, exprimare și schimbare a religiei sau convingerilor, precum și de dreptul de a exprima sau acționa, în particular sau în public, în spiritul convingerilor sale (art.18).

Se sancționează cu amendă de la 10.000 la 100.000 dinari pentru contravenția menționată la paragraful 1 al prezentului articol persoana juridică respectiv angajatorul.

Se sancționează cu amendă de la 5.000 la 50.000 de dinari pentru contravenția menționată la paragraful 1 al prezentului articol persoana autorizată a persoanei juridice și persoanele fizice.

Articolul 54

Se sancționează cu amendă de la 10.000 la 100.000 dinari pentru contravenție instituția de învățământ sau educativă care unei persoane sau unui grup de persoane, pe criterii de particularității personale îngreunează sau interzice nejustificat înscrierea, respectiv excluderea din instituția de învățământ, respectiv educativă. (art. 19 paragraf 2)

Se sancționează cu amendă de la 5.000 la 50.000 de dinari pentru contravenția menționată la paragraful 1 al prezentului articol persoana autorizată a instituției de învățământ sau educative.

Articolul 55

Se sancționează cu amendă de la 10.000 la 100.000 dinari pentru contravenție persoana juridică care refuză dreptul sau recunoaște avantajarea pe criterii sexuale, respectiv care exploatează o persoană sau un grup de persoane pe criterii sexuale (art. 20 paragraful 2)

Se sancționează cu amendă de la 10.000 la 100.000 dinari pentru contravenție angajatorul, în cazul în care privează de drepturi sau recunoaște avantajarea pe criterii sexuale, respectiv aplică violența fizică și de alt tip, exploatarea, exprimă intoleranța, desconsideră, șantajează și intimidează o persoană sau un grup de persoane pe criterii sexuale.

Se sancționează cu amendă de la 5.000 la 50.000 de dinari pentru contravenția menționată la paragraful 2 al prezentului articol persoana autorizată a persoanei juridice, respectiv a organului autorității publice și persoanele fizice.

Articolul 56

Se sancționează cu amendă de la 10.000 la 100.000 dinari pentru contravenție persoana juridică sau angajatorul, în cazul în care obligă o persoană sau un grup de persoane să-și exprime public orientarea sexuală, respectiv în cazul în care ii privează de dreptul de exprimare a orientării sexuale, în conformitate cu prevederile prezentei legi. (art. 21)

Se sancționează cu amendă de la 5.000 la 50.000 de dinari pentru contravenție menționată la paragraful 1 al prezentului articol persoana autorizată a persoanei juridice, respectiv a organului autorității publice și persoanele fizice.

Articolul 57

Se sancționează cu amendă de la 10.000 la 100.000 dinari pentru contravenție persoana juridică sau angajatorul în cazul discriminează un copil respectiv persoane minore pe criterii de naștere din relații conjugale sau extraconjugale, respectiv avantajarea copiilor de un anumit sex în detrimentul celor de sex opus, precum și diferențierea pe criterii de situație materială, profesie sau alte particularități legate de poziția socială, activități, exprimarea opiniei sau a convingerilor părinților copilului, respectiv ale agenților maternali (tutorelui) sau a membrilor de familie. (art 22 paragraful 2)

Se sancționează cu amendă de la 5.000 la 50.000 de dinari pentru contravenția menționată la paragraful 1 al prezentului articol persoana autorizată a persoanei juridice, respectiv a organului autorității publice și persoanele fizice.

Articolul 58.

Se sancționează cu amendă de la 10.000 la 100.000 dinari pentru contravenție persoana juridică sau angajatorul în cazul în care neglijează sau intimidează o persoană pe criterii de vârstă în prestarea serviciilor medicale sau a altor servicii publice. (art. 23 paragraful 1)

Se sancționează cu amendă de la 5.000 la 50.000 de dinari pentru contravenția menționată la paragraful 1 al prezentului articol persoana autorizată a persoanei juridice, respectiv a organului autorității publice și persoanele fizice.

Articolul 59.

Se sancționează cu amendă de la 10.000 la 100.000 dinari pentru contravenție persoana juridică sau angajatorul dacă discriminează o persoană sau un grup de persoane pe criterii de convingeri politice, respectiv datorită apartenenței sau neapartenenței la un partid politic.(art.25 paragraful 1)

Se sancționează cu amendă de la 5.000 la 50.000 de dinari pentru contravenția menționată la paragraful 1 al prezentului articol persoana autorizată a persoanei juridice, respectiv a organului autorității publice și persoanele fizice.

Articolul 60.

Se sancționează cu amendă de la 10.000 la 100.000 dinari pentru contravenție persoana juridică sau angajatorul dacă unei persoane sau unui grup de persoane, pe criterii de particularității personale, le este refuzată nejustificat asistența medicală, li se impun condiții speciale pentru asigurarea asistenței medicale care nu sunt justificate medical, li se refuză stabilirea unui diagnostic și sunt privați de informațiile privind situația sănătății, prin măsurile preluate sau care se intenționează să fie aplicate de tratament sau reabilitare, precum și intimidarea, ofensarea insultarea și desconsiderarea pe perioada internării instituția medicală . (art. 27 paragraful 2)

Se sancționează cu amendă de la 5.000 la 50.000 de dinari pentru contravenția menționată la paragraful 1 al prezentului articol persoana autorizată a persoanei juridice, respectiv a organului autorității publice și personalul medical.

IX. DISPOZIȚII FINALE ȘI PROVIZORII

Alegerea Delegatului

Articolul 61

Parlamentul Național va alege Delegatul în termen de 60 de zile de la data aplicării prevederilor art. 28 - 40 ale prezentei legi.

Adoptarea actelor de către delegat

Articolul 62

Delegatul adoptă actul privind organizarea propriului serviciu de specialitate, precum și regulamentul de activitate în termen de 45 de zile de la data alegerii în funcție.

Intrarea în vigoare a Legii

Articolul 63

Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în "Monitorul Oficial al Republicii Serbia", cu excepția articolelor 28-40 care vor fi aplicate de la 1 ianuarie 2010.